Aprobat în ședința Guvernului din _____2026

Decizia protocolară nr._____/2026

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

L E G E

pentru modificarea Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I – Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 40-49, art. 85), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Articolul 53 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 53.** Incompatibilități în activitatea funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special nu are dreptul să desfășoare alte activități remunerate:

a) în cadrul altor autorități publice, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă în condițiile legii;

b) în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă în condițiile legii;

c) pe bază de contract individual de muncă sau alt contract civil în cadrul unor societăți comerciale, cooperative, întreprinderi de stat sau municipale, precum şi în cadrul unor organizații necomerciale din sectorul privat sau public, a căror activitate este controlată, subordonată sau de competența autorității în care funcționarul este angajat;

d) în calitate de expert antrenat în proiecte implementate peste hotarele țării, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă în condițiile legii.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), funcționarul public cu statut special poate desfășura alte activități, în condițiile legii, cu respectarea regimului juridic al integrității și evitarea conflictelor de interese, după cum urmează:

a) științifice, didactice, de instruire, de creație sau practică medicală;

b) de participare, în afara programului de muncă aferent funcției publice cu statut special, la implementarea proiectelor sau programelor internaționale de cercetare și inovare finanțate integral din surse externe nerambursabile;

c) de participare, în afara programului de muncă aferent funcției publice cu statut special, la implementarea proiectelor finanțate integral din surse externe nerambursabile sau a proiectelor de asistență externă finanțate din granturi acordate Guvernului ori autorității publice, în cadrul autorității în care este angajat, cu respectarea condițiilor prevăzute în art. 20 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și cu condiția desemnării exprese prin act administrativ. Prezenta prevedere nu se aplică funcționarilor publici cu statut special care exercită atribuții de audit sau control asupra activităților realizate în cadrul proiectului și nici funcționarilor publici cu statut special pentru care participarea la proiect generează o situație de conflict de interese în raport cu funcția publică exercitată;

d) de reprezentare a statului și a autorităților administrației publice locale în întreprinderile de stat și municipale, în societățile comerciale și în instituțiile publice, activitatea de membru al consiliului instituției publice, precum și cea de reprezentare în calitate de membru care nu activează permanent în cadrul organelor colegiale ale autorităților publice autonome;

e) activități în sectorul privat, desfășurate în afara orelor de program, cu acordul prealabil, în scris, al angajatorului, cu respectarea obligațiilor funcționarului public cu statut special, prevăzute în art. 50, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului, cu condiția ca activitatea persoanei juridice de drept privat să nu fie controlată, subordonată sau să nu fie de competența autorității în care acesta este angajat.

(3) Funcționarul public cu statut special care intenționează să desfășoare una dintre activitățile externe permise la alin. (2) lit. a)-d) este obligat să notifice, în scris, conducătorului autorității publice în care este angajat, anterior începerii activității respective.

(4) La examinarea solicitării privind acordul pentru desfășurarea activității prevăzute la alin. (2) lit. e), angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta evaluează dacă desfășurarea activității solicitate este compatibilă cu obligațiile de serviciu ale funcționarului public cu statut special, inclusiv cu obligația de a asigura continuitatea serviciului și capacitatea de acțiune a entității.

(5) Funcționarul public cu statut special, cu excepția celui care este conducător sau adjunct al conducătorului autorității publice, poate exercita cumulul de atribuții ale funcției sale cu atribuțiile funcției publice cu statut special vacante sau temporar vacante ori cu atribuțiile funcției al cărei titular a fost detașat în calitate de expert național la o instituție sau la un organism al Uniunii Europene, fapt confirmat prin actul administrativ al conducătorului autorității respective.

(6) Modul și condițiile de cumulare a activităților stabilite la alin. (2) lit. a) - e) și alin. (5) cu funcția publică cu statut special se stabilesc de către Guvern.

(7) Funcționarul public cu statut special nu poate deține calitatea de administrator al persoanei juridice de drept privat cu scop lucrativ (comercial) și nu poate desfășura activitate de întreprinzător.

(8) Funcționarul public cu statut special poate deține calitatea de fondator sau asociat al unei societăți comerciale, cu condiția ca activitatea acesteia să nu fie în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile de serviciu exercitate de către funcționarul public cu statut special și să nu genereze conflicte de interese.

(9) Funcționarul public cu statut special nu poate fi mandatar al unor terțe persoane în autoritatea publică în care își desfășoară activitatea, inclusiv în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția publică cu statut special pe care o exercită.

(10) Funcționarul public cu statut special nu este în drept să favorizeze, în virtutea funcției sale, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice.

(11) Situațiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul articol urmează să înceteze în termen de o lună de la apariția acestora. Neeliminarea incompatibilității în termenul stabilit atrage răspunderea în conformitate cu prevederile Legii nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și ale Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale.”

Art. II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege până la data intrării în vigoare.

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 288/2016
privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este elaborat de către Ministerul Afacerilor Interne.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Proiectul de lege este elaborat în contextul recomandării nr. 23.1 din Setul de măsuri privind implementarea recomandărilor ce rezultă din runda a cincea de evaluare GRECO privind prevenirea corupției și promovarea integrității la nivel central (funcții executive de conducere) și la nivelul instituțiilor de punere în aplicare a legii, aprobat prin Dispoziția Guvernului nr. 87/2026.

Totodată, elaborarea proiectului este determinată de necesitatea perfecționării cadrului normativ aplicabil funcționarilor publici cu statut special prin consolidarea cadrului etic și practic privind riscurile de integritate, inclusiv cele generate de activitățile externe și armonizarea acestuia cu prevederile art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Prevederile art. 53 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, interzic funcționarilor publici cu statut special desfășurarea altor activități remunerate în cadrul altor autorități publice, în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, pe bază de contract individual de muncă sau alt contract civil în cadrul unor societăți comerciale, cooperative, întreprinderi de stat sau municipale, precum și în cadrul unor organizații necomerciale din sectorul privat sau public, a căror activitate este controlată, subordonată sau este de competența autorității în care funcționarul public cu statut special este angajat.

Totuși, legea admite anumite excepții, precum activitățile științifice, didactice, de creație, participarea în proiecte de dezvoltare în domeniul de competență sau reprezentarea statului în societăți economice. Modul de cumulare a acestor activități cu funcția publică cu statut special este reglementată în modul stabilit de Guvern.

Ținem să menționăm că pe parcursul anilor 2016-2026, art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, ce similar reglementează incompatibilități generale pentru funcția publică, a fost supus diverselor modificări care treptat au instituit unele permisiuni funcționarilor publici.

Astfel, începând cu 13 septembrie 2026, intră în vigoare o serie de modificări în Legea nr. 158/2008, prin care legiuitorul prevede următoarele excepții:

„(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), funcționarul public poate desfășura alte activități, în condițiile legii, cu respectarea regimului juridic al integrității și evitarea conflictelor de interese, după cum urmează:

a) științifice, didactice, de instruire, de creație sau practică medicală;

b) de participare, în afara programului de muncă aferent funcției publice, la implementarea proiectelor sau programelor internaționale de cercetare și inovare finanțate integral din surse externe nerambursabile;

c) de participare, în afara programului de muncă aferent funcției publice, la implementarea proiectelor finanțate integral din surse externe nerambursabile sau a proiectelor de asistență externă finanțate din granturi acordate Guvernului ori autorității publice, în cadrul autorității în care este angajat, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 20 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și cu condiția desemnării exprese prin act administrativ. Prezenta prevedere nu se aplică funcționarilor publici care exercită atribuții de audit sau control asupra activităților realizate în cadrul proiectului și nici funcționarilor publici pentru care participarea la proiect generează o situație de conflict de interese în raport cu funcția publică exercitată;

d) de reprezentare a statului și a autorităților administrației publice locale în întreprinderile de stat și municipale, în societățile comerciale și în instituțiile publice, activitatea de membru al consiliului instituției publice, precum și cea de reprezentare în calitate de membru care nu activează permanent în cadrul organelor colegiale ale autorităților publice autonome;

e) activități în sectorul privat, desfășurate în afara orelor de program, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului, cu condiția că activitatea persoanei juridice de drept privat nu este controlată, subordonată sau, în anumite privințe, nu este de competența autorității în care acesta este angajat.".

În contextul recomandărilor GRECO și intrării în vigoare a noilor modificări la art. 25 din Legea nr. 158/2016 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a fost efectuat un studiu în vederea evaluării practicii existente privind activitățile externe ale funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a riscurilor de integritate și fundamentarea opțiunilor de reglementare a acestor activități.

În cadrul efectuării analizei posibilității instituirii în cadrul Ministerului Afacerilor Interne (în continuare - MAI) a dreptului funcționarilor publici cu statut special de a desfășura activități remunerate în sectorul privat în afara orelor de muncă prin instituirea mecanismului integrat de notificare, evaluare, autorizare, evidență și monitorizare a activităților externe, s-a constatat că, activitățile externe declarate de către angajații MAI, sunt în mare parte remunerate, iar motivația principală este obținerea unor venituri suplimentare.

A doua concluzie este că fenomenul este mai divers decât rezultă din simpla enumerare a activităților cel mai frecvent declarate. Interviurile structurate au permis identificarea unor categorii suplimentare precum activitățile agricole sau gospodărești generatoare de venit, activitățile comerciale, activitățile online generatoare de venit și administrarea unor întreprinderi. Prin urmare, regimul juridic al activităților externe nu poate fi construit exclusiv în jurul activităților tradițional acceptate, precum cele didactice, științifice sau de creație. El trebuie să acopere și formele economice, digitale, hibride sau greu de încadrat în categoriile normative clasice.

În ansamblu, rezultatele cercetării arată că regimul actual funcționează mai degrabă printr-o combinație de reguli generale, interpretări instituționale și reacții punctuale decât printr-un mecanism coerent, unitar și preventiv.

Problema nu este doar lipsa unei interdicții sau lipsa unei permisiuni explicite, ci absența unui traseu administrativ clar care să permită funcționarului public cu statut special și instituției să stabilească, înainte de desfășurarea activității, regimul juridic aplicabil acesteia.

Aplicarea legii a evidențiat anumite neclarități, deficiențe și lacune de reglementare ce impun intervenții legislative pentru clarificarea, uniformizarea și eficientizarea normelor juridice ce reglementează statutul funcționarului public cu statut special, în special în partea reglementării incompatibilităților funcției publice cu activitățile externe.

În motivarea necesității modificărilor propuse în proiect, comunicăm că extinderea derogărilor pentru funcționarii cu statut special elimină discrepanțele nejustificate, asigurând un tratament normativ echitabil și unitar la nivelul întregului sector public.

Posibilitatea legală de a valorifica competențele profesionale în afara orelor de serviciu (în special în proiecte de cercetare, activități didactice, științifice sau sector privat) contribuie la creșterea atractivității carierei, la reducerea deficitului de personal și la stimularea performanței.

În susținerea acestei soluții, se va ține cont de faptul că statutul special al funcționarului public cu statut special justifică instituirea unor restricții suplimentare față de regimul general al salariaților, însă nu presupune necesitatea unei interdicții absolute de a presta o activitate remunerată în timpul liber. Articolul 43 din Constituția Republicii Moldova garantează dreptul la muncă și libera alegere a muncii, iar art. 54 impune ca orice restrângere a exercițiului drepturilor să fie prevăzută de lege, necesară și proporțională cu scopul urmărit.

Practica comparată a unor state membre ale Uniunii Europene confirmă că statutul special (polițienesc) poate fi conciliat cu desfășurarea, în afara serviciului, a unei activități profesionale remunerate. La nivelul dreptului Uniunii Europene, art. 9 din Directiva (UE) 2019/1152 privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă consacră, ca regulă generală, posibilitatea lucrătorului de a presta muncă pentru alți angajatori în afara programului stabilit și admite restricții de incompatibilitate întemeiate pe motive obiective, inclusiv sănătatea și securitatea, integritatea serviciului public și evitarea conflictelor de interese. Totodată, art. 1 alin. (6) permite statelor membre,

pentru motive obiective, să excludă poliția și alte servicii de aplicare a legii de la prevederile capitolului III.

Prin urmare, Directiva nu impune aplicarea art. 9 polițiștilor, dar constituie un reper european relevant în sensul că restricțiile privind activitatea profesională paralelă trebuie legată de riscuri obiective și de specificul funcției, iar nu concepute în mod necesar ca o interdicție absolută.

În același sens, armonizarea regimului funcționarilor publici cu statut special din cadrul MAI cu regimul general al funcției publice este oportună, cu păstrarea garanțiilor suplimentare impuse de specificul statutului special.

Funcționarii publici cu statut special exercită atribuții de autoritate publică și pot avea acces la informații operative, date cu caracter personal, sisteme informaționale, probe, dosare și alte informații cu accesibilitate limitată. Din acest motiv, posibilitatea legală de a desfășura o activitate remunerată în afara serviciului trebuie să fie însoțită de filtre speciale de compatibilitate, însă existența acestor riscuri justifică reglementarea și controlul activității externe, nu excluderea ei automată pentru întregul corp al funcționarilor publici cu statut special.

Condescendent, în vederea asigurării unui echilibru între dreptul persoanei de a desfășura activități profesionale suplimentare și obligația de a-și exercita în mod corespunzător, permanent, eficient și imparțial funcția publică cu statut special, se impune necesitatea reglementării solicitării acordului angajatorului pentru a desfășura activități remunerate în afara orelor de serviciu în domeniul privat.

Recunoașterea posibilității funcționarului public cu statut special, de a desfășura, în afara timpului de serviciu, activități remunerate compatibile cu statutul său, în limitele stabilite de legislație, este o soluție justificată prin principiul proporționalității restrângerii dreptului la muncă, prin necesitatea alinierii rezonabile la regimul general al funcției publice, prin practica unor state europene precum Spania, Polonia și Germania, precum și prin abordarea GRECO, care pune accent pe identificarea și controlul riscurilor de integritate, nu pe interdicția absolută a activităților externe.

Modificările propuse sunt orientate spre consolidarea cadrului normativ aplicabil funcționarului public cu statut special, adaptarea normelor privind incompatibilitățile acestora la standardele internaționale actuale și reglementarea procedurii de autorizare și monitorizare a activităților remunerate în afara orelor de serviciu.

Propunerile corespund recomandărilor formulate de Grupul de State împotriva Corupției (GRECO), care propun expres actualizarea cadrului normativ în vederea reglementării mecanismului privind activitățile externe ale funcționarilor publici cu statut special.

Subsecvent, proiectul este elaborat în conformitate cu art. 3 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, potrivit căruia actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, iar proiectul actului normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de același nivel cu care se află în conexiune.

Proiectul urmărește asigurarea coerenței, uniformității și previzibilității normelor în domeniul reglementării statutului funcției publice cu statut special, precum și instituirea cadrului normativ necesar pentru administrarea eficientă a incompatibilităților funcției publice cu statut special.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de lege prevede modificarea art. 53 al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează:

„**Articolul 53.** Incompatibilități în activitatea funcționarului public cu statut special

(1) Funcționarul public cu statut special nu are dreptul să desfășoare alte activități remunerate:

a) în cadrul altor autorități publice, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă în condițiile legii;

b) în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă în condițiile legii;

c) pe bază de contract individual de muncă sau alt contract civil în cadrul unor societăți comerciale, cooperative, întreprinderi de stat sau municipale, precum şi în cadrul unor organizații necomerciale din sectorul privat sau public, a căror activitate este controlată, subordonată sau de competența autorității în care funcționarul este angajat;

d) în calitate de expert antrenat în proiecte implementate peste hotarele țării, cu excepția cazului în care raportul de serviciu este suspendat pe perioada respectivă în condițiile legii.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), funcționarul public cu statut special poate desfășura alte activități, în condițiile legii, cu respectarea regimului juridic al integrității și evitarea conflictelor de interese, după cum urmează:

a) științifice, didactice, de instruire, de creație sau practică medicală;

b) de participare, în afara programului de muncă aferent funcției publice cu statut special, la implementarea proiectelor sau programelor internaționale de cercetare și inovare finanțate integral din surse externe nerambursabile;

c) de participare, în afara programului de muncă aferent funcției publice cu statut special, la implementarea proiectelor finanțate integral din surse externe nerambursabile sau a proiectelor de asistență externă finanțate din granturi acordate Guvernului ori autorității publice, în cadrul autorității în care este angajat, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 20 din Legea nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și cu condiția desemnării exprese prin act administrativ. Prezenta prevedere nu se aplică funcționarilor publici cu statut special care exercită atribuții de audit sau control asupra activităților realizate în cadrul proiectului și nici funcționarilor publici cu statut special pentru care participarea la proiect generează o situație de conflict de interese în raport cu funcția publică exercitată;

d) de reprezentare a statului și a autorităților administrației publice locale în întreprinderile de stat și municipale, în societățile comerciale și în instituțiile publice, activitatea de membru al consiliului instituției publice, precum și cea de reprezentare în calitate de membru care nu activează permanent în cadrul organelor colegiale ale autorităților publice autonome;

e) activități în sectorul privat, desfășurate în afara orelor de program, cu acordul prealabil, în scris, al angajatorului, cu respectarea obligațiilor prevăzute la art. 50, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului, cu condiția ca activitatea persoanei juridice de drept privat să nu fie controlată, subordonată sau să nu fie de competența autorității în care acesta este angajat.

(3) Funcționarul public cu statut special care intenționează să desfășoare una dintre activitățile externe permise la alin. (2) lit. a) – d) este obligat să notifice, în scris, conducătorul autorității publice în care este angajat, anterior începerii activității respective.

(4) La examinarea solicitării privind acordul pentru desfășurarea activității prevăzute la alin. (2) lit. e), angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta, evaluează dacă desfășurarea activității solicitate este compatibilă cu obligațiile de serviciu ale funcționarului public cu statut special, inclusiv cu obligația de a asigura continuitatea serviciului și capacitatea de acțiune a entității.

(5) Funcționarul public cu statut special, cu excepția celui care este conducător sau adjunct al conducătorului autorității publice, poate exercita cumulul de atribuții ale funcției sale cu atribuțiile funcției publice cu statut special vacante sau temporar vacante ori cu atribuțiile funcției al cărei titular a fost detașat în calitate de expert național la o instituție sau la un organism al Uniunii Europene, fapt confirmat prin actul administrativ al conducătorului autorității respective.

(6) Modul și condițiile de cumulare a activităților stabilite la alin. (2) lit. a) –e) și alin. (5) cu funcția publică cu statut special se stabilește de către Guvern.

(7) Funcționarul public cu statut special nu poate deține calitatea de administrator al persoanei juridice de drept privat cu scop lucrativ (comercial) și nu poate desfășura activitate de întreprinzător.

(8) Funcționarul public cu statut special poate deține calitatea de fondator sau asociat al unei societăți comerciale, cu condiția ca activitatea acesteia să nu fie în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile de serviciu exercitate de funcționarul public cu statut special și să nu genereze conflicte de interese.

(9) Funcționarul public cu statut special nu poate fi mandatar al unor terțe persoane în autoritatea publică în care își desfășoară activitatea, inclusiv în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția publică cu statut special pe care o exercită.

(10) Funcționarul public cu statut special nu este în drept să favorizeze, în virtutea funcției sale, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice.

(11) Situațiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul articol, urmează să înceteze în termen de o lună de la apariția acestora. Neeliminarea incompatibilității în termenul stabilit atrage

răspunderea în conformitate cu prevederile Legii nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și ale Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale.”.

Propunerile corespund recomandărilor formulate de Grupul de State împotriva Corupției (GRECO), care a recomandat expres să fie făcut un studiu privind practica existentă a ofițerilor din instituțiile de punere în aplicare a legii care desfășoară activități externe (plătite sau neremunerate) și ca, în lumina concluziilor sale, cadrul de reglementare să fie dezvoltat/adaptat în mod adecvat pentru a limita riscurile legate de integritate și pentru a supraveghea eficient exercitarea activităților externe

Prin urmare, adoptarea modificărilor propuse va contribui la consolidarea standardelor de integritate profesională, la creșterea responsabilității funcționarilor publici cu statut special, la prevenirea faptelor de corupție și a abaterilor disciplinare, precum și la menținerea încrederii persoanelor în activitatea autorităților publice în care activează funcționari publici cu statut special.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

Nu au fost identificate opțiuni alternative, deoarece incompatibilități generale/speciale pentru funcția publică cu statut special sunt expres reglementate de Legea nr. 288/2016.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul de lege are impact asupra sectorului public, în special asupra MAI precum și asupra autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia. Impactul constă în reglementarea unor norme clare de monitorizare și control a activităților externe ale funcționarilor publici cu statut special.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea prevederilor proiectului de lege nu implică alocarea unor mijloace financiare suplimentare din bugetul de stat. Măsurile prevăzute de proiect urmează a fi realizate în limita resurselor financiare, umane și administrative aprobate autorităților implicate.

Totodată, modificările propuse pot genera un impact bugetar pozitiv, prin legalizarea muncii desfășurate de către funcționarii publici cu statut special prin cumul și prin contribuții aduse în bugetul de stat.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Nu este aplicabil.

4.4. Impactul social

Nu se aplică

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Nu este aplicabil.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul nu generează efecte negative asupra echității și egalității de gen. Dimpotrivă, mecanismul propus asigură respectarea egalității de șanse și de tratament la muncă al funcționarilor publici cu statut special.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Nu este aplicabil.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul de lege nu are ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Nu este aplicabil.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

În conformitate cu prevederile art. 8 și 9 din Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, publicul a fost informat referitor la inițierea elaborării prezentului proiect, inclusiv prin publicarea acestuia pe site-ul web oficial: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/18225

Totodată, informarea publicului a fost asigurată inclusiv prin publicarea anunțului pe pagina oficială de Facebook a instituției, la următorul link:

https://www.facebook.com/share/p/199X4XBa92/?mibextid=wwXIfr

Proiectul a fost avizat de Cancelaria de Stat, Ministerul Finanțelor (inclusiv Serviciul Fiscal de Stat), Ministerul Justiției, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Sănătății, Ministerul Apărării, Autoritatea Națională de Integritate, Serviciul de Informații și Securitate și Centrul Național Anticorupție. Argumentarea autorului proiectului vizavi de propunerile/obiecțiile înaintate este reflectată în sinteză.

7. Concluziile expertizelor

În conformitate cu art. 36 și 37 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, proiectul a fost supus expertizelor juridice și anticorupție, drept urmare: Ministerul Justiției prin scrisoarea nr. 04/1-11168 din 02 octombrie 2026, a înaintat recomandările asupra proiectului.

În context, Centrul Național Anticorupție a prezentat expertiza juridică asupra proiectului prin scrisoarea nr. 06/2/18375 din 09 octombrie 2026. Toate obiecțiile și propunerile au fost reflectate în sinteza la proiect.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Pentru asigurarea implementării corespunzătoare a proiectului de lege sunt necesare modificări la Regulamentul cu privire la munca prin cumul și condițiile de cumulare a funcțiilor publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 460/2017.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea prevederilor proiectului de lege va fi asigurată de MAI, autoritățile administrative și instituțiile din subordinea acestuia, în limitele competențelor funcționale, prin ajustarea cadrului normativ intern.

Secretar general
al ministerului **Valentin CIOCLEA**

SINTEZA
la proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne
(număr unic 870/MAI/2026)

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
AVIZARE			
Cancelaria de Stat (Aviz nr. 22-69-11961 din 10 septembrie 2026)		Proiectul este elaborat în contextul recomandării nr. 23.1 din Setul de măsuri privind implementarea recomandărilor ce rezultă din runda a cincea de evaluare GRECO privind prevenirea corupției și promovarea integrității la nivel central (funcții executive de conducere) și la nivelul instituțiilor de punere în aplicare a legii, aprobat prin Dispoziția Guvernului nr. 87/2026, precum și armonizarea prevederilor cu art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Se recomandă revizuirea prevederilor art. 53 alin. (1), în partea ce vizează utilizarea sintagmei „activități neremunerate”. În interpretarea literală a acestei norme, domeniul de aplicare al interdicției ar putea fi extins și asupra unor activități desfășurate cu titlu gratuit, care, prin natura lor, nu generează un conflict de interese și nu afectează exercitarea imparțială a funcției publice, precum activitatea de voluntariat într-o asociație obștească, exercitarea calității de membru neremunerat al unui consiliu consultativ constituit de o altă autoritate publică sau participarea la alte activități civice desfășurate cu titlu gratuit. O asemenea formulare este susceptibilă să conducă la o restrângere excesivă a dreptului funcționarului public de a desfășura activități licite în afara exercitării funcției publice, precum și a libertății de asociere.	**Se acceptă.**

Ministerul Apărării (Aviz nr. 11/1362 din 07.09.2026)		Comunică despre lipsa de propuneri și obiecții.	**Se ia act.**
Ministerul Muncii și Protecției Sociale (Aviz nr. 16-4931 din 14.09.2026)		**1.** Se propune excluderea alin. (2) lit. e) din art. 53 din proiect, având în vedere specificul funcției publice cu statut special și necesitatea menținerii unui regim riguros al incompatibilităților, restricțiilor și conflictelor de interese. Considerăm că instituirea dreptului funcționarului public cu statut special de a desfășura activități în sectorul privat, în afara orelor de program și cu acordul angajatorului, poate genera riscuri suplimentare privind apariția situațiilor de conflict de interese, utilizarea sau divulgarea unor informații obținute în exercitarea funcției, afectarea imparțialității și prestigiului funcției publice, precum și dificultăți în asigurarea unei delimitări clare între interesele private și exercitarea atribuțiilor de serviciu. Totodată, pentru personalul care exercită atribuții operative, desfășurarea unei activități profesionale suplimentare poate afecta timpul efectiv de odihnă, disponibilitatea pentru serviciu, capacitatea de intervenție și, implicit, siguranța în exercitarea atribuțiilor de serviciu. În acest context, simplul fapt că activitatea suplimentară urmează a fi desfășurată „în afara orelor de program” nu este de natură să înlăture aceste riscuri, întrucât trebuie avută în vedere și necesitatea asigurării unei perioade efective și suficiente de repaus între perioadele de activitate. În argumentarea celor expuse mai sus, sunt incidente prevederile Directivei (UE) 2019/1152 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă în Uniunea Europeană, potrivit căreia statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să prevadă, pentru motive obiective, ca anumite dispoziții din prezenta directivă să nu se aplice anumitor categorii de funcționari publici, serviciilor publice de urgență, forțelor armate, autorităților polițienești, judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor sau	**Nu se acceptă** Totodată specificăm, că intervenția legislativă este determinată de caracterul restrictiv și insuficient de clar al reglementărilor actuale privind cumularea funcției publice cu statut special cu activități externe, precum și de necesitatea corelării acestora cu regimul aplicabil funcționarilor publici în temeiul art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și cu recomandările GRECO în materia prevenirii și gestionării riscurilor de integritate. Scopul proiectului constă în instituirea unui regim juridic clar, coerent și previzibil al activităților externe, care să permită exercitarea acestora în condiții compatibile cu statutul special al funcționarului, cu respectarea regimului juridic al integrității, prevenirea conflictelor de interese și protejarea interesului public. Astfel, completările propuse la art. 53 constituie o soluție de clarificare a unor situații în domeniul incompatibilităților raportate la conflicte de interes. În procesul soluționării unor conflicte de interes este deja aplicabil un mecanism bine definit care stabilește modul de soluționare a unui conflict de interes potențial, real sau deja consumat.

		altor servicii de aplicare a legii, dat fiind caracterul specific al atribuțiilor pe care trebuie să le îndeplinească sau al condițiilor lor de muncă. Astfel, Directiva (UE) 2019/1152, nu instituie o obligație generală de liberalizare a exercitării unor activități profesionale paralele pentru categoriile de personal pentru care, în considerarea naturii atribuțiilor exercitate, sunt necesare restricții specifice. Prin urmare, instituirea sau menținerea unui regim mai restrictiv pentru funcționarii publici cu statut special, justificat prin natura funcției, cerințele de disponibilitate și necesitatea protejării interesului public, poate fi analizată ca fiind compatibilă cu obiectivele directivei, cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de aceasta. Concomitent, este relevant faptul că, pentru funcționarii publici cu statut special, legislația instituie condiții și reguli specifice privind acordarea și stabilirea pensiei, inclusiv în ceea ce privește determinarea și calcularea vechimii în muncă, calcularea cuantumului pensiei, precum și acordarea altor drepturi și beneficii care decurg din statutul special. În acest context, considerăm că reglementarea propusă nu este oportună, iar menținerea unui regim mai restrictiv pentru funcționarii publici cu statut special corespunde specificului atribuțiilor exercitate și necesității asigurării integrității, imparțialității, disponibilității pentru serviciu și încrederii publice în exercitarea funcției.	Astfel, prin prisma normei reglementate la art. 12 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, în cazul apariției unui conflict de interese real, subiectul declarării, la caz funcționarul public cu statut special, este obligat: a) să informeze șeful ierarhic sau organul ierarhic superior imediat, dar nu mai târziu de 3 zile de la data constatării, despre conflictul de interese în care se află; b) să nu rezolve cererea/demersul, să nu emită actul administrativ, să nu încheie, direct sau prin intermediul unei persoane terțe, actul juridic, să nu ia sau să nu participe la luarea deciziei în exercitarea mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică până la soluționarea conflictului de interese. Prin urmare, prin prisma funcției publice cu statut special de bază deținute, funcționarul public cu statut special este obligat să raporteze despre eventuale riscuri de integritate, potențiale conflicte de interese. Mai mult, în cazul existenței unui conflicte de interese real, prin prisma prevederilor art. 13 și art. 14 al Legii menționate, Conducătorul organizației publice este obligat să nu admită cu bună știință ca persoanele ce activează în organizația publică pe care o conduce să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu fiind în situații de conflict de interese real și să informeze imediat Autoritatea Națională de Integritate despre situațiile în care persoanele ce activează în

			organizația publică pe care o conduce au admis conflicte de interese, în vederea sancționării acestora. Prin urmare, Conducătorul autorității publice în cadrul examinării cererii privind activitățile externe urmează să evalueze situația de incompatibilitate și existența unor conflicte de interese de comun cu Autoritatea Națională de Integritate, în caz de necesitate. Totodată, privitor la personalul care exercită atribuții operative, cu referire la alegația că desfășurarea unei activități profesionale suplimentare poate afecta timpul efectiv de odihnă, disponibilitatea pentru serviciu, capacitatea de intervenție și, implicit, siguranța în exercitarea atribuțiilor de serviciu, comunicăm că Conducătorul autorității publice urmează să evalueze nivelul funcției și atribuțiile funcționarului public cu statut specia care solicită permisiunea desfășurării unei activități externe. Totodată, ținem să menționăm că în continuare Legea nr. 288/2016, stabilește strict în art. 50-52, obligațiile funcționarului public cu statut special (dintre care disponibilitate pentru serviciu), restrângerea unor drepturi şi libertăți, precum și interdicții stricte.
		2. Totodată, pentru evitarea confuziei cu noțiunea de muncă prin cumul, la art. 53 alin. (4), care presupune desfășurarea unei activități în baza unui alt contract individual de muncă, se propune substituirea sintagmei „poate cumula, în cadrul autorității publice în care își desfășoară	**Se acceptă.**

		activitatea, atribuțiile funcției sale cu atribuțiile funcției” cu sintagma „poate exercita cumulul de atribuții ale funcției sale și ale unei alte funcții publice cu statut special”, cu precizarea că exercitarea cumulului de atribuții se realizează cu remunerarea acestora în condițiile legii.	
Ministerul Finanțelor (Aviz nr. 07/4-03/360/1500 din 16.09.2026)		Potrivit art. 1 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public: „(1) prezenta lege reglementează regimul general al funcției publice, statutul funcționarului public, raporturile juridice dintre funcționarii publici și autoritățile publice (în cele ce urmează - raporturi de serviciu), precum și alte raporturi ce decurg din acestea. (2) Scopul prezentei legi constă în asigurarea realizării unui serviciu public stabil, profesionist, imparțial, transparent și eficient în interesul societății și al statului.” Totodată, conform art. 4 din Legea nr.158/2008: „(1) Prevederile prezentei legi se aplică funcționarilor publici din autoritățile publice specificate în anexa nr.1. (2) Prevederile prezentei legi se aplică funcționarilor publici cu statut special (colaboratorilor serviciului diplomatic, ai serviciului vamal, ai serviciului fiscal de stat, ai Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, ai Autorității Naționale de Integritate, ai Centrului Național de Management al Crizelor, ai Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, ai organelor apărării, de prevenire și combatere a corupției, securității naționale şi ordinii publice, altor categorii stabilite prin lege) în partea care nu este reglementată prin legi speciale.” Adițional, potrivit art. 25 alin. (11), secțiunea „Incompatibilități și restricții, din Capitolul IV Drepturile și Obligațiile funcționarului public. Incompatibilități și restricții”, alte incompatibilități și restricții se stabilesc prin legislație specială. Ținând cont de prevederile art.1 alin. (1) și (2), art.4 alin. (1) și (2), precum și cele inserate la art. 25 alin. (11) din Legea nr.158/2008, considerăm că propunerile de modificare a art. 53 „Incompatibilități în	**Nu se acceptă** Intervenția legislativă este determinată de caracterul restrictiv și insuficient de clar al reglementărilor actuale privind cumularea funcției publice cu statut special cu activități externe, precum și de necesitatea corelării acestora cu regimul aplicabil funcționarilor publici în temeiul art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și cu recomandările GRECO în materia prevenirii și gestionării riscurilor de integritate. Prevederile proiectului au fost aduse în concordanță cu prevederile art. 25 din Legea nr. 158/2008.

		activitatea funcționarului public cu statut special” din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, urmează a fi racordate la regimul general al incompatibilităților stabilit la art. 25 din Legea nr.158/2008. În această privință, menționăm faptul că reglementarea prin lege specială a incompatibilităților aplicabile funcționarilor publici cu statut special poate și, în măsura în care particularitățile funcției o justifică, trebuie să instituie cerințe și restricții suplimentare determinate de natura atribuțiilor exercitate, domeniul de competență al autorității publice și nu trebuie să vizeze dublarea unor prevederi existente în Legea nr. 158/2008, sau stabilirea unui regim de reglementare contradictoriu în raport cu regimul general instituită de această lege (art. 25 alin. (11) din Legea nr. 158/2008 stabilind expres că doar alte incompatibilități și restricții se stabilesc prin legislație specială, dar nu și excepțiile). Prin urmare, raportul dintre regimul general de reglementare și cel special presupune posibilitatea instituirii unor incompatibilități și restricții suplimentare, justificate de specificul funcției și nu diminuarea standardelor generale de integritate inserate în Legea nr. 158/2008. În contextul celor expuse supra intervin și prevederile art. 3 alin.(4) lit. a) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, care stipulează faptul că actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, scop în care proiectul actului normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune. Totodată, potrivit art. 55 alin.(1) din Legea nr. 100/2017, reglementările de același nivel și având același obiect de reglementare se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ. În cazul în care proiectul actului normativ cuprinde prevederi ce se regăsesc în alte acte normative, se face trimitere expresă la actul normativ care le conține.	

		Astfel, în procesul de examinare conceptuală a prevederilor actuale din art. 53 din Legea nr. 288/2016 și celor inserate în proiectul de lege, întru asigurarea unui proces de concordanță între prevederile vizate (cu excepțiile pe parte de incompatibilități suplimentare) și art. 25 din Legea nr. 158/2008, pe partea redacțională, considerăm că este necesară și examinarea următoarelor circumstanțe. **1)** Art. 53 alin.(2) lit. e) din proiect, care exclude numai activitățile aflate în legătură directă cu atribuțiile funcționarului public cu statut special în coroborare cu art. 25 alin.(3) lit. e) din Legea nr. 158/2008, care permite desfășurarea activităților în sectorul privat numai în cazul în care acestea nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului. În redacția propusă, proiectul instituie pentru funcționarul public cu statut special un standard mai permisiv decât cel aplicabil funcționarului public supus regimului general. Suplimentar în această parte, menționăm faptul că art. 53 alin. (6), referitor la calitatea de fondator sau asociat, utilizează reperul de legătură „directă sau indirectă” cu atribuțiile de serviciu. **2)** Eliminarea unei incompatibilități existente inserată atât la art. 25 alin. (9) din Legea nr. 158/2008, cât și la art. 53 alin. (2) din Legea nr. 288/2016 privind favorizarea/înlesnirea activității de întreprinzător. Or, prevederile legale enunțate, care sunt în vigoare, stabilesc expres că funcționarul public/funcționarul public cu statut special nu este în drept să favorizeze/înlesnească, în virtutea funcției sale, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice. Această interdicție nu se regăsește însă în redacția propusă a art. 53. În consecință, proiectul de lege elimină o garanție de integritate prevăzută atât de regimul general al funcției publice prevăzută de Legea nr. 158/2008, cât și de regimul special prevăzut de Legea nr. 288/2016, concomitent cu extinderea posibilității funcționarilor publici cu statut special de a desfășura activități în sectorul privat.	**Se acceptă.** **Se acceptă**

		3) Art. 25 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 158/2008 se referă la participarea la proiectele finanțate integral din surse externe nerambursabile, în timp ce art. 53 alin. (2) lit. c) din proiectul de lege, permite participarea la proiecte finanțate integral sau parțial din asemenea surse. Astfel, proiectul depășește regimul general și permite cumularea inclusiv în cazul unor proiecte pentru care o parte din finanțare poate proveni din alte surse (neclaritate inclusiv pe partea sursei din care urmează a fi suportată remunerarea funcționarului și al corelării cu art. 20 alin.(1) din Legea nr. 270/2018, care stipulează că pentru participare în proiecte de asistență externă, finanțate din granturi acordate Guvernului sau instituțiilor finanțate de la buget, finanțate integral din surse externe nerambursabile în cadrul unității bugetare în care este angajat, personalul din unitățile bugetare poate beneficia de un spor, al cărui cuantum este stabilit de către conducătorul unității bugetare. În cazul proiectelor de asistență externă și/sau de împrumuturi externe contractate sau garantate de stat, finanțate parțial sau integral din surse externe rambursabile, cuantumul sporului nu va depăși limita de 50% din salariul de bază). **4)** Neasigurarea unei corelării a legăturii directe și indirecte la propunerile inserate în proiectul de lege, respectiv instituirea unui standard neuniform privind relația dintre activitatea privată și atribuțiile de serviciu. În această privință menționăm faptul că pentru activitatea desfășurată de funcționarul public cu statut special în sectorul privat, art. 53 alin. (2) lit. e) din proiectul de lege, utilizează numai criteriul legăturii „directe”, în timp ce pentru simpla deținere a calității de fondator sau asociat art. 53 alin. (6) din proiectul de lege, interzice atât legătura „directă”, cât și pe cea „indirectă”. Prin urmare, se atestă că persoana care desfășoară efectiv o activitate în sectorul privat este supusă unui criteriu mai puțin riguros decât persoana care deține calitatea de fondator sau asociat, fără ca această diferențiere să fie justificată.	**Se acceptă** **Se acceptă**

		5) Existența unei neconcordanțe conceptuale între activitatea permisă și situația de incompatibilitate. Art. 53 alin. (2) califică expres activitățile enumerate la lit. a) - e) drept activități pe care funcționarul public cu statut special „le poate desfășura”, prin derogare de la alin. (1). Cu toate acestea, alin. (8) califică situația prevăzută la alin. (2) lit. e) drept „situație de incompatibilitate”. Or, incompatibilitatea ar trebui să rezulte din desfășurarea activității cu nerespectarea uneia sau mai multor condiții stabilite la lit. e) și nu din însăși activitatea permisă prin norma respectivă. În Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 10.11.2020 privind controlul constituționalității unor prevederi din articolul 453 alin. (1) din Codul de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003 (temeiurile pentru recursul în anulare) (sesizarea nr. 94a/2020), Curtea reiterează că atât articolul 23 alin. (2), cât și articolul 54 alin. (2) din Constituție presupun faptul că orice limitare a drepturilor fundamentale trebuie să aibă loc, în mod obligatoriu, printr-o lege. Articolul 54 alin. (2) din Constituție conține formula „prevăzută de lege”. Această formulă presupune existența unor exigențe care se referă la calitatea legii. Legea trebuie să fie accesibilă pentru persoanele vizate, clară și previzibilă în privința efectelor sale, adică trebuie să fie formulată cu o suficientă precizie pentru a le permite persoanelor vizate - dacă este necesar, cu o consiliere juridică adecvată – să prevadă, în mod rezonabil, consecințele pe care le presupune o anumită acțiune și să-și conformeze conduita. Expresia „prevăzută de lege” presupune, inter alia, un caracter previzibil suficient al termenilor legali pentru a le oferi persoanelor indiciile corespunzătoare cu privire la circumstanțele și la condițiile în care autoritățile pot recurge la măsuri care le afectează drepturile garantate de Constituție (pct. 46-47 din HCC). În contextul celor expuse, considerăm necesară reexaminarea propunerilor de modificare a art. 53 din Legea nr. 288/2016, astfel încât regimul special al incompatibilităților să fie cel puțin echivalent, sub aspectul garanțiilor de integritate, cu regimul general stabilit la art. 25	**Nu se acceptă.** Prevederile art. 2 lit. e) din proiect, descrie o situație de incompatibilitate întrucât activitatea din sectorul privat permisă, este restricționată în a doua parte a normei. Astfel, această incompatibilitate poate apărea pe parcursul desfășurării activității private, odată cu atribuirea legăturii directe sau indirecte cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului, sau în cazul în care activitatea persoanei juridice de drept privat cade sub incidența unui eventual control, subordonare care este de competența autorității în care funcționarul public cu statut special este angajat**.** Prin urmare se consideră judicioasă păstrarea acestei norme.

		din Legea nr. 158/2008, iar eventualele particularități specifice restrictive determinate de statutul special al funcționarilor cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne să fie instituite și argumentate, în sensul consolidării și nu al diminuării a acestor garanții.	
Ministerul Sănătății (Aviz nr. 25-3292 din 10.09.2026)	**1.**	Comunică despre lipsa propunerilor și obiecțiilor.	**Se ia act**
Autoritatea Națională de Integritate (nr. 07/9135 din 09.09.2026) (nr. 07/9335 din 14.09.2026)		În considerarea misiunii și competențelor Autorității, consacrate prin Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, Autoritatea comunică faptul că nu are propuneri sau obiecții asupra proiectului actului normativ examinat și își exprimă susținerea pentru promovarea acestuia. În urma unei analize suplimentare a proiectului, efectuată prin prisma specificului funcției publice cu statut special și a riscurilor de integritate pe care le poate genera soluția normativă propusă, Autoritatea își revizuiește poziția exprimată anterior și, prin prezentul aviz, care se substituie celui comunicat prin adresa nr. 07/9135 din 09 septembrie 2026, nu susține promovarea proiectului de lege în redacția înaintată. Poziția Autorității pornește de la specificul funcției publice cu statut special și de la necesitatea menținerii, pentru această categorie de funcționari, a unui regim riguros al incompatibilităților, restricțiilor și conflictelor de interese. Funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne exercită atribuții de autoritate publică asociate cu acces la informații operative, date cu caracter personal, sisteme informaționale, probe și dosare, precum și cu exercitarea unor competențe de constrângere și control asupra persoanelor fizice și juridice. Anume acest specific funcțional justifică, în opinia Autorității, un regim de incompatibilități mai exigent decât cel aplicabil funcției publice generale, iar nu o aliniere mecanică la acesta.	**Se ia act** **Nu se acceptă** **A se vedea argumentele la avizul Ministerului Muncii și Protecției sociale nr. 16-4931 din 14.09.2026.**

		În acest context, Autoritatea consideră neîntemeiată propunerea de la art. 53 alin. (2) lit. e) din proiect, prin care se instituie dreptul funcționarului public cu statut special de a desfășura activități în sectorul privat, în afara orelor de program, cu acordul angajatorului. Deși condiția acordului angajatorului este prezentată ca o garanție suplimentară față de regimul general reglementat la art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică şi statutul funcționarului public (în continuare Legea nr.158/2008), acesta nu înlătură riscurile de integritate pe care o asemenea permisiune le generează structural pentru funcția cu statut special. Desfășurarea unei activități remunerate în sectorul privat, chiar în afara programului de muncă, expune funcționarul unor situații în care interesul privat al angajatorului sau al beneficiarului activității externe poate intra în coliziune cu exercitarea imparțială a atribuțiilor de serviciu, mai ales atunci când persoana juridică beneficiară a activității externe interacționează, direct sau indirect, cu domeniul de competență al Ministerului Afacerilor Interne sau cu persoane aflate sub supravegherea, controlul ori investigarea acestuia. Testul limitat la o legătură „directă” cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului, reținut de proiect, nu acoperă situațiile de conflict indirect, care sunt, în practica de integritate, tot atât de frecvente și de dificil de identificat preventiv. Autoritatea atrage atenția și asupra riscului de utilizare sau divulgare a unor informații obținute în exercitarea funcției publice cu statut special în beneficiul activității private desfășurate, risc amplificat de natura informațiilor la care această categorie de funcționari are acces. Un asemenea risc nu poate fi înlăturat printr-un simplu acord al angajatorului, întrucât angajatorul nu dispune, la momentul autorizării, de mijloace efective de verificare a modului în care activitatea privată se va desfășura în timp și de identificare a eventualelor suprapuneri ulterioare de interese.	

		De asemenea, admiterea unor activități private, chiar limitate în timp și condiționate, este de natură să afecteze imparțialitatea percepută și prestigiul funcției publice cu statut special, valori pe care regimul incompatibilităților este chemat să le protejeze cu prioritate. Dificultatea practică de a delimita, în mod clar și verificabil, interesele private ale funcționarului de exercitarea atribuțiilor sale de serviciu constituie, în sine, un motiv suficient pentru menținerea interdicției actuale, iar nu pentru relaxarea ei. Autoritatea reamintește, în acest sens, că esența instituirii incompatibilităților constă tocmai în prevenirea, pe cale normativă, a situațiilor susceptibile să genereze conflicte de interese, iar nu în gestionarea ulterioară a acestora prin mecanisme de notificare sau autorizare. O soluție legislativă care deschide, chiar condiționat, posibilitatea desfășurării unor activități private deplasează regimul dintr-unul preventiv într-unul reactiv, ceea ce nu corespunde finalității urmărite de Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și Legea nr.133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale. Nu în ultimul rând, Autoritatea consideră că argumentele invocate în nota de fundamentare, întemeiate pe extinderea derogărilor recent operate la art. 25 din Legea nr. 158/2008, nu pot fi transpuse automat asupra funcției publice cu statut special. Regimul general al funcției publice și regimul funcției publice cu statut special răspund unor rațiuni diferite, iar armonizarea celor două cadre normative nu trebuie realizată prin alinierea funcției cu statut special la un regim conceput pentru funcția publică obișnuită, ci, dimpotrivă, prin menținerea unor garanții suplimentare acolo unde specificul funcției o impune. Autoritatea consideră, totodată, necesară o abordare conceptuală unitară a incompatibilităților aplicabile funcționarilor publici cu statut special, indiferent de autoritatea în care aceștia activează. În prezent, aceste incompatibilități sunt reglementate dispersat, prin legi speciale distincte pentru fiecare categorie de funcții cu statut special, ceea ce	

		generează riscul unor soluții normative neuniforme și, uneori, contradictorii pentru situații de fapt similare. Autoritatea recomandă ca eventualele modificări ale regimului incompatibilităților pentru funcționarii publici cu statut special să fie precedate de o analiză unitară, la nivelul întregului sector, care să stabilească principiile și limitele comune aplicabile tuturor categoriilor de funcții cu statut special, iar nu să fie operate punctual, prin legi speciale succesive și necorelate între ele. Pentru considerentele expuse, Autoritatea Națională de Integritate nu susține proiectul de lege pentru modificarea Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în redacția prezentată, și recomandă menținerea regimului actual al incompatibilităților prevăzut la art. 53, până la elaborarea unei reglementări unitare a incompatibilităților aplicabile funcționarilor publici cu statut special.	
Serviciul de Informații și Securitate (Aviz nr. IE-9344 din 15.09.2026)		Comunică despre lipsa propunerilor și obiecțiilor.	**Se ia act**
Centrul Național Anticorupție (Aviz nr. 06/2/16448 din 10.09.2026)		Conform articolului 25 alineatul (1) al Legii integrității nr. 82/2017, ”Eficiența cultivării climatului de integritate instituțională și profesională este supusă verificărilor din partea conducătorilor entităților publice, a autorităților anticorupție, a societății civile și mass-mediei”. Potrivit articolului 25 alineatul (3) litera a), articolului 28 alineatul (4) din Legea prenotată, expertiza anticorupție, în calitate de măsură de control al integrității în sectorul public, se va efectua concomitent cu efectuarea expertizei juridice a proiectului actului normativ. În procesul de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor actelor normative se aplică prevederile Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative.	**Se acceptă**

		În același timp, potrivit articolului 36 alineatul (2) din Legea nr. 100/2017, ”Proiectul actului normativ, însoțit de nota de fundamentare și de sinteză, se expediază Centrului Național Anticorupție pentru efectuarea expertizei anticorupție.” Astfel, asupra proiectului de lege pentru modificarea Legii nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (număr unic 870/MAI/2026), Centrul Național Anticorupție se va expune în cadrul expertizei anticorupție, care se va efectua în conformitate cu prevederile Metodologiei de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor de acte normative departamentale, aprobată prin Hotărârea Colegiului Centrului Național Anticorupție nr.6/2017, cu modificările ulterioare, ulterior finalizării procedurii de avizare, întocmirii sintezei și definitivării proiectului.	
Ministerul Justiției (Aviz nr. 04/1-10355 din 15.09.2026)		**1.** În contextul notei de fundamentare, prin modificarea art. 53 al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, proiectul legii urmărește revizuirea regimului juridic al activităților externe desfășurate de funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin extinderea categoriilor de activități care pot fi exercitate în afara orelor de serviciu și instituirea unor condiții și mecanisme pentru notificarea, evaluarea, autorizarea și monitorizarea acestora. Intervenția legislativă este determinată de caracterul restrictiv și insuficient de clar al reglementărilor actuale privind cumularea funcției publice cu statut special cu activități externe, precum și de necesitatea corelării acestora cu regimul aplicabil funcționarilor publici în temeiul art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și cu recomandările GRECO în materia prevenirii și gestionării riscurilor de integritate. Scopul proiectului constă în instituirea unui regim juridic clar, coerent și previzibil al activităților externe, care să permită exercitarea acestora în condiții compatibile cu statutul special al funcționarului, cu	**Se acceptă** Proiectul a fost ajustat conform propunerii. Condițiile desfășurării activităților în sectorul privat vor fi reglementate prin actul normativ aprobat de către Guvern.

		respectarea regimului juridic al integrității, prevenirea conflictelor de interese și protejarea interesului public. Urmare examinării cuprinsului proiectului de act normativ, se observă că, în mare parte, prevederile proiectului privind activitățile externe ale funcționarilor publici cu statut special preiau soluțiile normative instituite prin art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Totodată, reglementarea propusă se diferențiază de cadrul general prin prevederile alin. (2) lit. e) și alin. (3) ale art. 53 din proiect. Astfel, spre deosebire de regimul general, alin. (2) lit. e) condiționează desfășurarea activităților în sectorul privat de acordul angajatorului, iar alin. (3) instituie obligația funcționarului public cu statut special de a notifica, în scris, anterior începerii activității, conducătorul autorității publice în care este angajat. Deși norma stabilește la alin. (2) lit. e) ca una dintre condițiile desfășurării activităților în sectorul privat, reprezintă obținerea „acordului angajatorului”, proiectul legii nu reglementează cazurile și criteriile în baza cărora acesta poate acorda sau refuza acordul, termenul și procedura de soluționare a solicitării, precum și obligația de motivare a unui eventual refuz. În lipsa unor asemenea reglementări, angajatorului îi este conferită o marjă largă de apreciere, inclusiv în situația în care sunt întrunite condițiile obiective stabilite la lit. e), ceea ce poate afecta previzibilitatea aplicării normei. **2.** De asemenea, prevederea de la alin. (3) necesită corelare cu norma de la alin. (2) lit. e), întrucât, pe de o parte, aceasta condiționează desfășurarea activităților în sectorul privat de acordul angajatorului, iar, pe de altă parte, alin. (3) instituie, în privința tuturor activităților prevăzute la alin. (2) lit. a)–e), obligația funcționarului public cu statut special de a notifica, în scris, anterior începerii activității, conducătorul autorității publice în care este angajat. Or, instituirea unei obligații de notificare pare să indice faptul că, în mod normal, nu este necesar acordul angajatorului, ci doar informarea prealabilă a acestuia. În aceste	**Se acceptă**

		condiții, este necesar să fie clarificat raportul dintre notificarea prevăzută la alin. (3) și acordul angajatorului solicitat pentru activitatea prevăzută la alin. (2) lit. e), inclusiv dacă, pentru această activitate, notificarea este suficientă sau dacă este necesar, în mod distinct, și acordul angajatorului. **3.** Suplimentar, cu referire la legătura dintre activitățile în sectorul privat desfășurate în afara orelor de program și atribuțiile exercitate potrivit fișei postului, derogarea instituită de către autor necesită a fi argumentată. Potrivit art. 25 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 158/2008, legătura dintre activități nu trebuie să fie „directă sau indirectă" or, la art. 53 alin. (2) lit. e) din proiect, este reglementată doar legătura „directă" dintre activități fiind omisă referința la legătura indirectă. **4.** Alin. (5) se va examina suplimentar, întrucât acesta stabilește că modul și condițiile de „cumulare" a activităților prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) și alin. (4) cu funcția publică cu statut special se stabilesc de către Guvern. Or, activitățile prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) se desfășoară în afara orelor de program, astfel încât acestea nu presupun, prin natura lor, cumularea cu funcția publică cu statut special. **5.** La alin. (6), cuvântul „Totuși" este impropriu limbajului normativ din perspectiva tehnicii legislative, întrucât introduce o excepție de la regula instituită în prima propoziție, fără ca raportul juridic dintre interdicție și excepție să fie exprimat într-o manieră suficient de clară. În acest sens, pentru delimitarea corespunzătoare a regulii de excepție de la aceasta, precum și pentru asigurarea clarității și coerenței normei, se impune revizuirea formulării prin reglementarea acestora în alineate distincte, similar soluției prevăzute la art. 25 alin. (6) și (7) din Legea nr. 158/2008. **6.** Respectiv, urmează a fi revizuit și alin. (8), întrucât acesta califică drept situații de incompatibilitate toate cazurile prevăzute la alin. (2) lit. e), alin. (6) și (7). Or, prevederea de la alin. (2) lit. e) nu instituie o situație de incompatibilitate, ci stabilește condițiile în care funcționarul public cu statut special poate desfășura activități în sectorul privat.	**Se acceptă** **Nu se acceptă** Similar prevederilor art. 25 din Legea nr. 158/2008, Modul de cumulare a activităților stabilite la alin. (2) lit. b)–c) cu funcția publică cu statut special urmează a fi stabilită de către Guvern. **Se acceptă** **Se acceptă parțial** Prevederile art. 2 lit. e) din proiect, descrie o situație de incompatibilitate întrucât activitatea din sectorul privat permisă, este restricționată în a doua parte a normei.

		Totodată, în cazul în care alin. (6) va fi divizat în alineate distincte, în conformitate cu cele menționate supra, trimiterea generică la alin. (6) din cuprinsul alin. (8) nu va permite delimitarea situațiilor care constituie incompatibilități de cele care nu generează o asemenea situație. Prin urmare, alin. (8) necesită a fi revizuit în vederea indicării exprese și exhaustive a situațiilor de incompatibilitate cărora le este aplicabil termenul de înlăturare de o lună. **7.** Suplimentar, la Art. II, textul „în termen de 6 luni” se va substitui cu textul „la expirarea termenului de 6 luni”.	Astfel, această incompatibilitate poate apărea pe parcursul desfășurării activității private, odată cu atribuirea legăturii directe sau indirecte cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului, sau în cazul în care activitatea persoanei juridice de drept privat cade sub incidența unui eventual control, subordonare care este de competența autorității în care funcționarul public cu statut special este angajat**.** Prin urmare se consideră judicioasă păstrarea acestei norme. **Se acceptă**
Comentarii www.particip.gov.md Belecciu Eugeniu (14.09.2026)		La art. I pct. 1 din proiectul de act, textul „cu acordul angajatorului” de la lit. e) alin. (2) art. 53, se va exclude, or, prevederea de la alin. (3) „Funcționarul public cu statut special care intenționează să desfășoare una dintre activitățile externe permise la alin. (2) lit. a) – e), este obligat să notifice, în scris, conducătorul autorității publice în care este angajat, anterior începerii activității respective”, se aplică și acestei norme de la lit. e). Mai mult ca atât, în măsura în care activitățile urmează a fi desfășurate „în afara orelor de program” împuternicirea angajatorului cu dreptul de a decide ce va face funcționarul public cu statut special în timpul său liber, reprezintă o normă abuzivă. Ceea ce poate angajatorul realiza, este instituirea mecanismului de verificare a întrunirii condiției ca activitatea din sectorul privat să nu intre în controlul, nu există subordonare sau nu este de competența autorității în care funcționarul este angajat. Dacă aceste activități ar fi realizate în timpul programului de muncă, similar activității didactice (a se vedea pct. 6 al anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009), atunci s-ar cere acordul angajatorului.	**Nu se acceptă.** În vederea asigurării unui echilibru între dreptul persoanei de a desfășura activități profesionale suplimentare și obligația de a-și exercita în mod corespunzător, permanent, eficient și imparțial funcția publică cu statut special, se impune necesitatea reglementării solicitării acordului angajatorului pentru a desfășura activități remunerate în afara orelor de serviciu în domeniul privat. Ținând cont de specificul activității funcționarului public cu statut special, Conducătorul autorității publice urmează să evalueze nivelul funcției deținute și atribuțiile funcționarului public cu statut specia care solicită permisiunea desfășurării unei activități externe, pentru a putea asigura realizarea activităților instituționale și misiunii încredințate. Activitățile externe din sectorul privat este o derogare condiționată de la prevederile art. (1)

			din art. 53 și necesită a fi monitorizată în materia prevenirii și gestionării riscurilor de integritate.
NOTIFICARE			
Ministerul Apărării		Comunică despre lipsa de propuneri și obiecții	**Se ia act**
Ministerul Muncii și Protecției Sociale (Aviz nr. 16-5334 din 02.10.2026)		Reiterează propunerea de a exclude alin. (2) lit. e) din art. 53 din proiect, având în vedere specificul funcției publice cu statut special și necesitatea menținerii unui regim riguros al incompatibilităților, restricțiilor și conflictelor de interese. Considerăm că instituirea dreptului funcționarului public cu statut special de a desfășura activități în sectorul privat, în afara orelor de program, inclusiv și cu acordul angajatorului, poate genera riscuri suplimentare privind apariția situațiilor de conflict de interese, utilizarea sau divulgarea unor informații obținute în exercitarea funcției, afectarea imparțialității și prestigiului funcției publice, precum și dificultăți în asigurarea unei delimitări clare între interesele private și exercitarea atribuțiilor de serviciu. În special, pentru personalul care exercită atribuții operative, desfășurarea unei activități profesionale suplimentare poate afecta timpul efectiv de odihnă, disponibilitatea pentru serviciu, capacitatea de intervenție și, implicit, siguranța în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fiind incidente prevederile Directivei (UE) 2019/1152 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind transparența și previzibilitatea condițiilor de muncă în Uniunea Europeană, potrivit căreia statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să prevadă, pentru motive obiective, ca anumite dispoziții din prezenta directivă să nu se aplice anumitor categorii de funcționari publici, serviciilor publice de urgență, forțelor armate, autorităților polițienești, judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor sau altor servicii de aplicare a legii, dat fiind caracterul specific al atribuțiilor pe care trebuie să le îndeplinească sau al condițiilor lor de muncă. Instituirea sau menținerea unui regim mai restrictiv pentru funcționarii publici cu statut special, este justificat prin natura funcției, cerințele de	**Nu se acceptă**. Suplimentar la argumentele expuse anterior comunicăm că Legea nr. 288/2016, stabilește strict în art. 50-52, obligațiile funcționarului public cu statut special (dintre care disponibilitate pentru serviciu), restrângerea unor drepturi şi libertăți, precum și interdicții stricte. În acest sens, proiectul a fost completat la art. 53 alin. (2) lit.e) cu reglementări privind obligația respectării prevederilor art. 50 din Legea nr. 288/2016, care în special la lit. t) și u) stabilește obligația funcționarului public cu statut specia de a se prezinta imediat la entitatea în care activează în situaţii de urgenţă sau în cazul unor tulburări de amploare ale ordinii şi liniştii publice, precum și să acționeze conform legii în cazul instituirii unei stări de asediu ori în caz de mobilizare şi de război. Prin urmare derogarea reglementată în lit. e) nu anulează menținerea unui regim restrictiv pentru funcționarii publici cu statut special în corespundere cu specificului atribuțiilor exercitate și necesității asigurării integrității, imparțialității, disponibilității pentru serviciu și încrederii publice în exercitarea funcției. În vederea excluderii interpretărilor, proiectul a fost completat la alin. (4) la moment, cu criterii pe care angajatorul poate să se bazale la etapa examinării solicitării privind desfășurarea unei activități externe și cu obligația funcționarului public cu statut special de a se prezenta prin prisma obligațiilor art. 50.

		disponibilitate și necesitatea protejării interesului public, care este compatibilă cu obiectivele directivei, cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de aceasta. Concomitent, este relevant faptul că, pentru funcționarii publici cu statut special, legislația instituie condiții și reguli specifice privind acordarea și stabilirea pensiei, inclusiv în ceea ce privește determinarea și calcularea vechimii în muncă, calcularea cuantumului pensiei, precum și acordarea altor drepturi și beneficii care decurg din statutul special. În acest context, considerăm că reglementarea propusă nu este oportună, iar menținerea unui regim mai restrictiv pentru funcționarii publici cu statut special corespunde specificului atribuțiilor exercitate și necesității asigurării integrității, imparțialității, disponibilității pentru serviciu și încrederii publice în exercitarea funcției.	
Ministerul Finanțelor (Aviz nr. 07/4-03/360/1500 din 16.09.2026)		Constată că autorul proiectului a ținut cont parțial de obiecțiile expuse în avizul ministerului expediat anterior cu nr. 07/4-03/360/1500 din 16 septembrie 2026. Astfel, reiterează cele expuse anterior în procedura de avizare privind neconcordanța conceptuală din proiect dintre activitățile permise și situațiile de incompatibilitate, care considerăm că urmează să fie reexaminate de autorul proiectului de lege. Art. 53 alin. (2) califică expres activitățile enumerate la lit. a) - e) drept activități pe care funcționarul public cu statut special „le poate desfășura”, prin derogare de la alin. (1). Totodată, la alin. (7) nu este reglementată o situație de incompatibilitate. Cu toate acestea la alin. (10) este menționat că situația de incompatibilitate prevăzută la alin. (1), alin. (2) lit. e), alin.(7) și (8) urmează să înceteze în termen de o lună de la apariția acesteia. Prin urmare, proiectul de lege urmează să fie revizuit prin prisma celor invocate.	**Se acceptă** Proiectul a fost modificat conform propunerilor, astfel în alin. (11) actual prevede că situațiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul articol, urmează să înceteze în termen de o lună de la apariția acestora. Neeliminarea incompatibilității în termenul stabilit atrage răspunderea în conformitate cu prevederile Legii nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și ale Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, fapt ce exclude neconcordanța specificată în partea art. 53 alin.(2) lit. e) și alin. (7) (la moment alin. (9)).
Ministerul Sănătății		Comunică lipsă de obiecții și propuneri.	**Se ia act**

Autoritatea Națională de Integritate		Susținem promovarea proiectului de lege, cu menținerea propunerilor expuse din 15.09.2026.	**Nu se acceptă** Suplimentar la argumentele expuse anterior comunicăm că Legea nr. 288/2016, stabilește strict în art. 50-52, obligațiile funcționarului public cu statut special (dintre care disponibilitate pentru serviciu), restrângerea unor drepturi şi libertăți, precum și interdicții stricte. În acest sens, proiectul a fost completat la art. 53 alin. (2) lit.e) cu reglementări privind obligația respectării prevederilor art. 50 din Legea nr. 288/2016, care în special la lit. t) și u) stabilește obligația funcționarului public cu statut specia de a se prezinta imediat la entitatea în care activează în situaţii de urgenţă sau în cazul unor tulburări de amploare ale ordinii şi liniştii publice, precum și să acționeze conform legii în cazul instituirii unei stări de asediu ori în caz de mobilizare şi de război. Prin urmare derogarea reglementată în lit. e) nu anulează menținerea unui regim restrictiv pentru funcționarii publici cu statut special în corespundere cu specificului atribuțiilor exercitate și necesității asigurării integrității, imparțialității, disponibilității pentru serviciu și încrederii publice în exercitarea funcției. În vederea excluderii interpretărilor, proiectul a fost completat la alin. (4) la moment, cu criterii pe care angajatorul poate să se bazale la etapa examinării solicitării privind desfășurarea unei activități externe și cu obligația funcționarului public cu statut special de a se prezenta prin prisma obligațiilor art. 50.
EXPERTIZARE			

Ministerul Justiției (Aviz nr. 04/1-11168 din 02.10.2026)		1. Comunicăm că majoritatea obiecțiilor formulate în avizul Ministerului Justiției nr. 04/1-10355 din 15.09.2026 au fost luate în considerare. Suplimentar, la forma actuală a proiectului se vor reține următoarele obiecții. Deși autorul proiectului a delimitat la alin. (3), obligația de notificare prealabilă la activitățile prevăzute la alin. (2) lit. a)–d), iar activitatea în sectorul privat prevăzută la alin. (2) lit. e) este supusă distinct „acordului angajatorului”, reglementarea propusă nu stabilește procedura și condițiile de acordare a acestui acord. Astfel, nu sunt determinate forma și caracterul prealabil al acordului, termenul de soluționare a solicitării, criteriile în baza cărora acesta poate fi acordat sau refuzat, precum și obligația de motivare a refuzului. În lipsa unor asemenea elemente, norma conferă conducătorului autorității publice o marjă largă de apreciere în raport cu exercitarea unei activități private care, potrivit celorlalte condiții prevăzute la alin. (2) lit. e), este considerată compatibilă cu funcția publică cu statut special. Această situație poate afecta previzibilitatea și aplicarea uniformă a normei. Simpla delegare către Guvern a reglementării „condițiilor desfășurării activităților în sectorul privat” (astfel cum menționează autorul în tabelul de sinteză a obiecțiilor) nu înlătură această deficiență, întrucât actul Guvernului urmează să detalieze o condiție care, prin efectele sale, poate determina exercitarea sau neexercitarea unei activități profesionale remunerate. Elementele esențiale ale regimului juridic al acestei activități, inclusiv limitele în care conducătorul autorității publice poate condiționa exercitarea ei, urmează a fi stabilite direct prin lege, iar actul Guvernului poate avea rolul de a detalia procedura de aplicare. În caz contrar, se creează riscul ca prin actul normativ subordonat să fie stabilite, în esență, condiții suplimentare, restricții sau temeiuri de refuz care nu rezultă din lege, ceea ce poate afecta principiul securității și previzibilității juridice. Potrivit Legii nr. 100/2017 cu privire la actele	**Se acceptă** Proiectul a fost completat cu criterii pe care angajatorul poate să se bazale la etapa examinării solicitării privind desfășurarea unei activități externe și cu obligația funcționarului public cu statut special de a se prezenta prin prisma obligațiilor art. 50, imediat la entitatea în care activează în situații de urgență sau în cazul unor tulburări de amploare ale ordinii şi liniștii publice. Textul final al proiectului a fost coordonat cu Ministerul Justiției.

		normative, actul normativ trebuie să întrunească, între altele, condițiile legalității, accesibilității și preciziei, iar limitele competenței autorităților de a adopta acte normative sunt stabilite în funcție de forța juridică a actului și de competența conferită prin lege. Totodată, pentru evitarea unei interpretări neuniforme, este necesară precizarea expresă a raportului dintre notificarea prevăzută la alin. (3) pentru activitățile de la lit. a)–d) și acordul prealabil prevăzut la alin. (2) lit. e), inclusiv prin stabilirea expresă a faptului dacă activitățile de la lit. a)–d) sunt supuse exclusiv notificării, iar activitatea de la lit. e) este condiționată de acordul prealabil al conducătorului autorității publice. În acest sens, se recomandă revizuirea prevederilor alin. (2) lit. e) și alin. (3), prin reglementarea clară a procedurii și criteriilor de acordare/refuz a acordului pentru desfășurarea activității în sectorul privat și prin delimitarea expresă a efectelor juridice ale notificării de cele ale acordului.	
		2. La art. 53 alin. (10) se va revedea expresia „Situația de incompatibilitate prevăzută la”, deoarece este eronată. Prevederea dată urmează a fi revizuită sub aspectul determinării exacte a situațiilor de incompatibilitate. Astfel, alin. (2) lit. e) nu instituie, prin el însuși, o incompatibilitate, ci stabilește condițiile în care funcționarului public cu statut special îi este permisă desfășurarea unei activități în sectorul privat. În mod similar, alin. (7) permite deținerea calității de fondator sau asociat al unei societăți comerciale, sub rezerva respectării condițiilor stabilite de normă. Prin urmare, simpla trimitere la alin. (2) lit. e) și alin. (7) califică în mod impropriu situații licite drept situații de incompatibilitate. Norma urmează să indice că termenul de înlăturare se aplică situațiilor rezultate din încălcarea condițiilor prevăzute la dispozițiile respective. Adițional, nota de fundamentare se va ajusta la ultima versiune a proiectului.	**Se acceptă** Proiectul a fost modificat conform propunerilor, astfel în alin. (11) actual prevede că situațiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul articol, urmează să înceteze în termen de o lună de la apariția acestora. Neeliminarea incompatibilității în termenul stabilit atrage răspunderea în conformitate cu prevederile Legii nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și ale Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, fapt ce exclude neconcordanța specificată în partea art. 53 alin.(2) lit. e) și alin. (7) (la moment alin. (9)).

Centrul Național Anticorupție (aviz nr. 06/2/18375 din 09.10.2026)		Comunică, că modificarea propusă pentru articolul 53 alineatul (2) litera e) din Legea nr. 288/2016 potrivit proiectului conține factori de risc care pot genera în procesul de implementare practici sistemice de corupție, favoritism, trafic de influență și de compromitere a imparțialității și integrității instituției publice. Permiterea desfășurării de către funcționarii publici cu statut special din cadrul MAI a unor activități remunerate în sectorul privat, chiar și condiționate, afectează esența regimului incompatibilităților. Echivalarea regimului incompatibilităților funcționarilor publici cu statut special din cadrul MAI cu cel al funcționarilor publici (art. 25 din Legea nr. 158/2008) reprezintă o eroare conceptuală care ignoră specificul funcției publice cu statut special din cadrul MAI. Spre deosebire de un funcționar public, funcționarul public cu statut special din cadrul MAI este învestit cu putere publică de coerciție, competențe de investigație penală și de opoziție directă la drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, atribuții de control și sancționare, precum și acces neîngrădit la baze de date operative, registre confidențiale și sisteme informaționale strategice ale statului. 5 Gradul ridicat de expunere la riscuri de corupție justifică din punct de vedere constituțional și legislativ un regim de incompatibilități mult mai strict și mai restrictiv. Relaxarea acestui regim prin permiterea activității în sectorul privat viciază esențial garanțiile legale privind asigurarea integrității funcției publice. Articolul 54 alineatul (2) din Constituția Republicii Moldova, ”Exercițiul drepturilor şi libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional şi sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților şi demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității şi imparțialității justiției.” Respectiv, domeniul ordinii publice și al securității naționale impune	**Se acceptă parțial** **Se acceptă.** În partea interpretărilor privind mecanismul de solicitare a acordul angajatorului și respectarea obligațiilor funcționarilor publici cu statut special (în partea protecției informațiilor și excluderii favoritismului) proiectul a fost completat cu prevederi exprese în alin. (4) actual, despre mecanismul de solicitare a acordului și obligația angajatorului de a răspunde în scris, în scopul de a exclude orice premise pentru tratament preferențial în raport cu angajații, la această etapă. La fel, lit. e) alin. (2) din proiect a fost completată cu condiția obligatorie a respectării de către orice funcționar public cu statut special a prevederilor art. 50 din Legea nr. 288/2016, ceea ce clar stabilesc obligațiile acestora indiferent de activitatea pe care o desfășoară în afara orelor de muncă. **Nu se acceptă,** după cum urmează: Regimul incompatibilităților are ca finalitate prevenirea situațiilor în care interesul privat poate influența exercitarea imparțială, obiectivă și independentă a funcției publice, iar nu instituirea unei interdicții absolute privind desfășurarea oricărei activități remunerate în afara raportului de serviciu. Nu poate fi susținută concluzia expertizei CNA potrivit căreia permiterea desfășurării unor activități în sectorul privat contravine standardelor internaționale în materia integrității. Dimpotrivă, instrumentele internaționale relevante consacră un mecanism de prevenire și

		restrângeri proporționale ale dreptului la muncă secundară pentru a preveni ingerințele private în exercitarea autorității de stat. Esența instituirii incompatibilităților constă tocmai în prevenirea, pe cale normativă, a situațiilor susceptibile să genereze conflicte de interese, și nu în gestionarea lor ulterioară. Prin această abordare, este denaturată însăși esența regimului incompatibilităților, trecându-se de la interzicerea preventivă a situațiilor de risc la o gestiune ineficientă a consecințelor acestora. Proiectul condiționează desfășurarea activității în sectorul privat de primirea prealabilă a ”acordului angajatorului”, însă omite să stabilească exigențele procedurale de bază. În acest sens, proiectul nu definește condițiile exhaustive de acordare sau refuz al acordului, termenele imperative de soluționare, procedura de evaluare a riscurilor și nici obligația de motivare în fapt și în drept a deciziei. În lipsa unor reglementări clare, acordul devine un act discreționar și arbitrar al angajatorului. Această abordare creează premise pentru tratament preferențial în raport cu angajații loiali conducerii sau, dimpotrivă, pentru adoptarea de măsuri punitive indirecte și marginalizarea profesională a personalului care manifestă independență sau un spirit critic. De asemenea, oferirea dreptului necondiționat de aprobare creează riscul de trafic de influență și pretindere de foloase necuvenite. Un alt aspect, norma citată utilizează expresia „legături directe sau indirecte cu atribuțiile exercitate potrivit fișei postului”. În activitatea polițienească, delimitarea dintre o legătură directă și una indirectă este extrem de subiectivă și dificil de probat. Având în vedere că obligația polițistului este de a interveni pentru apărarea ordinii publice și a legii indiferent de atribuțiile specifice din fișa postului, aproape orice interacțiune cu sectorul privat poate genera un conflict indirect de interese care este imposibil de evaluat. Aceeași obiecție este valabilă și pentru alineatul (7) al articolului 53 potrivit proiectului referitor la expresia ” legături directe sau indirecte legătură directă sau indirectă cu atribuțiile de serviciu exercitate”.	gestionare a conflictelor de interese, iar nu o interdicție absolută a exercitării unor activități externe. Pornind de la principiul proporționalității prin prisma normelor constituționale prevăzute în art. 43 și art. 54 din Constituție, restrângerea dreptul la muncă, la libera alegere a muncii trebuie să fie strict proporțională cu situația care a determinat-o şi nu poate atinge existența dreptului sau a libertății. Actualmente, interdicțiile impuse funcționarilor publici cu statut special în partea desfășurării unor activități externe, necesită o analiză suplimentară raportată la noile acte normative internaționale și naționale adoptate în domeniul muncii. Deși exercitarea funcției publice cu statut special justifică menținerea unor restricții, obligații și rigori de integritate suplimentare, odată cu instituirea și modernizarea mecanismelor naționale de monitorizare a veniturilor și intereselor declarate de funcționarii publici, aceste condiții speciale necesită o revizuire prin prisma asigurării dreptului la muncă în timpul liber și în afara raporturilor juridice de serviciu. Mai multe state membre ale Uniunii Europene (cum ar fi Spania, Polonia, Germania etc.) permit funcționarilor publici cu statut special desfășurarea unor activități externe sub rezerva unui mecanism de autorizare și evaluare a compatibilității. În vederea corelării normelor proiectului cu cadrul normativ internațional, comunicăm că art. 7 alin. (4) din Convenția Organizației

		De asemenea, proiectul nu prevede nicio limitare sau listă neexhaustivă de domenii din sectorul privat în care funcționarilor publici cu statut special din cadrul MAI le este strict interzis să activeze. Proiectul permite ipotetic angajarea funcționarilor publici cu statut special din cadrul MAI în domenii cu risc criminogen sau de integritate, cum ar fi servicii private de pază, securitate și protecție fizică, activități de detectiv privat sau recuperare de creanțe, consultanță juridică, financiară sau de afaceri acordată entităților comerciale din domenii supuse autorizării, licențierii sau controlului MAI, activități de reprezentare sau administrare informală în afaceri private etc. Permiterea activității în sectorul privat expune funcționarul public cu statut special la riscul iminent de a utiliza în beneficiul angajatorului privat informații operative cu acces restricționat, baze de date confidențiale sau infrastructura logistică a statului. Condiția limitată la inexistența unei legături cu fișa postului este insuficientă, deoarece conflictele de interese în activitatea polițienească sunt predominant indirecte și dificil de evaluat preventiv. La fel, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, polițistul poate fi tentat să acorde protecție informală, să atenueze controalele sau să tăinuiască neconcordanțele legale ale entității private la care este angajat secundar sau ale partenerilor economici ai acesteia, chiar dacă activitatea persoanei juridice de drept privat nu este controlată, subordonată sau nu este de competența autorității în care acesta este angajat. Această 6 abordare creează un conflict între interesul public și cel privat, generând totodată o distorsionare a concurenței loiale pe piață în favoarea agenților economici care angajează cadre din cadrul MAI. Desfășurarea unei activități în sectorul privat, chiar dacă este prevăzută formal „în afara orelor de program”, poate afecta direct îndeplinirea atribuțiilor de bază. Statutul special de polițist impune disponibilitate permanentă la apel, timp de reacție rapid și o stare fizico-psihică optimă. Munca paralelă în sectorul privat privează angajatul de timpul necesar pentru odihnă și refacere psiho-fizică, generând surmenaj. Un polițist supraobosit prezintă o viteză de reacție diminuată și o vigilență	Națiunilor Unite împotriva Corupției prevede obligația statelor de a adopta și consolida sisteme care promovează transparența și previn conflictele de interese, iar art. 8 alin. (5) stabilește obligația instituirii unor mecanisme prin care funcționarii publici să declare autorităților competente activitățile externe, locurile de muncă și alte interese susceptibile să genereze conflicte de interese. Convenția nu instituie o interdicție generală privind exercitarea unor activități externe, ci promovează gestionarea acestora prin mecanisme preventive. În același sens, Recomandarea nr. R(2000)10 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei privind Codul de conduită pentru funcționarii publici prevede, la art. 15 alin. (2), că funcționarul public poate desfășura anumite activități remunerate sau neremunerate în afara serviciului, cu condiția notificării și obținerii aprobării angajatorului, iar art. 15 alin. (1) interzice exclusiv acele activități incompatibile cu exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu. Totodată, art. 13 din același Cod are obligația funcționarului de a identifica, declara și evita conflictele de interese. Prin urmare, standardele Consiliului Europei confirmă soluția normativă propusă prin proiectul de lege, bazată pe autorizarea prealabilă și verificarea compatibilității, iar nu pe instituirea unei incompatibilități absolute. Astfel, cu referire la riscul specificat în primirea prealabilă a acordului angajatorului, menționăm că proiectul a fost completat în alin. (2) li. e) cu

		scăzută în timpul misiunilor operative, fapt ce pune în pericol direct viața sa, siguranța colegilor și securitatea cetățenilor în timpul intervențiilor în forță. În ce privește trimiterea la alineatul 5) al articolului 53 potrivit proiectului privind reglementarea modului și condițiilor de cumulare a activităților permise prin Hotărâre de Guvern, aceasta încalcă exigențele calității și previzibilității legii. Conform jurisprudenței constituționale și principiilor generale ale dreptului public, regimul incompatibilităților în măsura în care afectează exercițiul dreptului la muncă și statutul juridic al funcției sunt reglementate prin legi organice (art. 54 din Constituție). Delegarea acestor aspecte esențiale către acte subordonate legii oferă executivului posibilitatea de a le modifica la discreția sa. Proiectul nu stabilește un mecanism viabil de verificare post-aprobare a modulului în care se desfășoară activitatea privată. Or, în lipsa resurselor de monitorizare continuă din partea autorității sau a organelor de integritate (ANI), cadrul anticorupție este transformat dintr-unul preventiv și funcțional într-unul pur declarativ și inoperant. Proiectul a fost elaborat de către Ministerul Afacerilor Interne în contextul recomandării nr. 23.1 din Setul de măsuri privind implementarea recomandărilor ce rezultă din runda a cincea de evaluare GRECO privind prevenirea corupției și promovarea integrității la nivel central (funcții executive de conducere) și la nivelul instituțiilor de punere în aplicare a legii, aprobat prin Dispoziția Guvernului nr. 87/2026. Totodată, elaborarea proiectului este determinată de necesitatea perfecționării cadrului normativ aplicabil funcționarilor publici cu statut special prin consolidarea cadrului etic și practic privind riscurile de integritate, inclusiv cele generate de activitățile externe și armonizarea acestuia cu prevederile art. 25 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.	norme privind obligația angajatorului de a elibera acordul sau refuzul în scris. Totodată, la examinarea solicitării privind acordul pentru desfășurarea activității prevăzute la alin. (2) lit. e), potrivit alin. (4) din proiect , sunt stabilite condițiile exhaustive de evaluare a activității solicitate, în coraport cu obligațiile de serviciu ale funcționarului public cu statut special, inclusiv cu obligația de a asigura continuitatea serviciului și capacitatea de acțiune a entității. Astfel, acordul angajatorului este un act administrativ individual, iar în cazul unui refuz nejustificat, arbitrar sau discriminatoriu, funcționarul public cu statut special are dreptul garantat de a contesta actul administrativ prin prisma Codului administrativ, inclusiv în instanța de contencios administrativ, fiind supus controlului de legalitate. Prin urmare, nu există premise pentru tratament preferențial în raport cu angajații loiali conducerii sau, pentru adoptarea de măsuri punitive indirecte și marginalizarea profesională a personalului care manifestă independență sau un spirit critic. Cu referire la criteriul „legăturii directe sau indirecte cu atribuțiile din fișa postului”, atenționăm asupra condiției exprese care prevede că activitatea persoanei juridice private în care urmează a fi desfășurată activitatea externă trebuie să nu fie controlată, subordonată sau de competența autorității în care funcționarul public cu statut special este angajat.

		Prin proiect se propune modificarea art. 53 al Legii nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Potrivit autorului: ”[...] adoptarea modificărilor propuse va contribui la consolidarea standardelor de integritate profesională, la creșterea responsabilității funcționarilor publici cu statut special, la prevenirea faptelor de corupție și a abaterilor disciplinare, precum și la menținerea încrederii persoanelor în activitatea autorităților publice în care activează funcționari publici cu statut special.” Reieșind din argumentele expuse de către autor în nota de fundamentare, proiectul promovează interesul public privind asigurarea coerenței, uniformității și previzibilității normelor în domeniul reglementării statutului funcției publice cu statut special, precum și instituirea cadrului normativ necesar pentru administrarea eficientă a incompatibilităților funcției publice cu statut special. Proiectul de lege contravine rigorilor constituționale și principiilor anticorupție, fiind insuficient fundamentat prin interpretarea eronată a standardelor internaționale (GRECO și Directiva UE 2019/1152) și delegarea nejustificată către Guvern a garanțiilor de integritate, fapt ce diminuează rigorilor regimului incompatibilităților aplicabil funcționarilor publici cu statut special din cadrul MAI și generează factori de risc privind corupția, favoritismul, conflictele de interese și compromiterea capacității operaționale de protejare a ordinii publice.	Important de menționat că proiectul menține interdicții categorice pentru prevenirea riscurilor grave de integritate precum interdicția de a fi administrator al unei societăți comerciale (Art. 53 alin. (7); interdicția de a desfășura activități de întreprinzător (Art. 53 alin. (7)); interdicția de a fi mandatar al unor terțe persoane în cadrul autorității (Art. 53 alin. (9)); interdicția de a favoriza activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice (Art. 53 alin. (10)). Cu referire la tentația funcționarului public cu statut special de a acorda protecție informală, să atenueze controalele sau să tăinuiască neconcordanțele legale ale entității private la care este angajat secundar sau ale partenerilor economici ai acesteia, chiar dacă activitatea persoanei juridice de drept privat nu este controlată, subordonată sau nu este de competența autorității în care acesta este angajat, comunicăm că cadrul normativ, la caz sunt relevante prevederile Legii nr. 288/2016, care în art. 56 stabilesc că funcționarul public cu statut special care încalcă cu vinovăție competențele legale şi atribuțiile de serviciu ce îi revin este tras la răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în funcție de gravitatea situației. Cu referire la evaluarea capacității operaționale menționăm că acest aspect este un criteriu obligatori, astfel conform art. 53 alin. (4) din proiect, angajatorul este obligat să evalueze dacă activitatea externă permite „asigurarea

			continuității serviciului și capacitatea de acțiune a entității”. Responsabilitatea privind menținerea capacității de muncă și disponibilitate revine angajatului prin prisma art. 50 din Legea nr. 288/2016, la fel ca și în cazul oricărei alte activități recreative sau personale desfășurate în afara orelor de program. Cu privire la delegarea competențelor de reglementare a modului și condițiilor de desfășurare a activităților prevăzute în alin. (2) lit. e) către Guvern, comunicăm că normele de bază privind obligațiile, incompatibilități, interdicțiile și condițiile pentru funcționarii publici cu statut special sunt stabilite și strict reglementate prin lege. Aspectele invocate au fost specificate și în expertiza juridică a Ministerului Justiției, drept urmare proiectul a fost completat cu criteriile și condițiile necesare, iar competențele Guvern vizează exclusiv modul și condițiile procedurale de cumulare precum, termene de examinare a solicitărilor, mecanismele de notificare și alte aspecte procedurale. În partea ce vizează, rolul Autorității Naționale de Integritate, comunicăm că proiectul nu exclude și nu restrânge competențele Autorității. Conform Art. 53 alin. (11), neeliminarea situațiilor de incompatibilitate atrage răspunderea directă în conformitate cu Legea nr. 132/2016 (ANI) și Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale. Funcționarii publici cu statut special vor fi motivați să declare toate veniturile suplimentare

			și activitățile desfășurate fiind asigurați de cadrul legal, oferind Autorității Naționale de Integritate instrumentul legal de verificare și de sancționare a eventualelor încălcări, implicit în cazul unor conflicte de interes.